

اتحاد و مبارزه کارگران، دشمنان و همه زحمتکشان آذربایجان توطئه های سرمایه داری لیبرال را درهم خواهد شکست

● برای عمیق بخشیدن هر چه بیشتر مبارزه ضد امپریالیستی کارگران و زحمتکشان، قدرت طلبی لیبرالهای ضد انقلاب را درهم بشکنیم.

خلق، قهرمان آذربایجان در ماه های قبل از سقوط شاه در آن روزهای که زحمتکشان

سپه مایه باخته و کمسربیه سرنگونی رژیم دیکتاتوری شاه و امپریالیسم جهانخواه بسته بودند، در آن روزها که کارگران قهرمان سپه مایه کارانه بسته اعتصاب های طولانی مدت دست زده، چرخ تولید سرمایه داری را از حرکت باز داشته بودند.

بقیه در صفحه ۱۰

تخصن کارگران بیکار و مبارزه ضد امپریالیستی

اکنون میسوم و آنارشیسیم

در حرف با هم دشمن اند، ولی در عمل دست همدیگر را

می فشارند

دست می زنند. آنها در اینکار به اشکال مختلف مبارزه رومی آورند ولی همانطور که بعد از تمام دیده ایم اشکال عمده مبارزه آنها تخصص و راهبیمایی بوده و هر زمان که

بیکاری یکی از مسائلی است که زائیده نظام سرمایه داری است و کارگران و بیروهای زحمتکش جامعه ما با آن دست به گریبان می باشند.

و برای کاستن از فشار زندگی و هدنیال یافتن کار به هر سوئی می روند و به هر اندامی که بنابه درک خود درست تشخیص می دهند.

بقیه در صفحه ۳

چه کسانی می خواهند

رهبران جنایتکار امپریالیسم آمریکا را

دوست مردم

جا بنزند

به دنبال حملات "ادوارد کندی" به کارتر و سیاست پناه دادن شاه که در یک سفر انتخاباتی ایراد شده بود تلویزیون جمهوری اسلامی طی گفتار سیاسی در اخبار روز دوشنبه ۱۲ آذر تفسیری پخش کرد که هر چشم تیزبین سیاسی می توانست وابستگی و ماهیت این دستگاه تبلیغاتی را در لابلای کلمات آن

در این گفتار کوشش شد "ساتور ادوارد کندی" مرد شریف و منصفی همری شده و برای او محبوسیت تراشیده شود. در این گفتار نه استناد گفته های "کندی" از جمله این گفته های که "چگونه می توانیم دولت فعلی آمریکا را تیرنگ کنیم، در حالیکه نحسی را می پذیرد که می خواهد بده اینجانب را بدو بداد مینماید در دلار بولی که از ایران در دست داشت، دروغی ما قلمباز کردند. "کندی" شد علت جبران در روابط ایران با امپریالیسم آمریکا "خطاهای سیاسی کارتر" توصیف و تملیح شود. در این گفتار سعی شد علت اساسی دشمنی مردم ما با امپریالیسم آمریکا را دوستی کارتر با شاه جلوه دهند تا مردم برای

بقیه در صفحه ۹

توده ها و فرزندم

مردم در عمل نشان دادند که

بین مبارزه ضد امپریالیستی

و سیاست های ارتجاعی فرق می گذارند

رفراندوم قانون اساسی برگزار شد و همانگونه که پیش بینی می شد تلویزیون دولتی و سخنگویان رسمی و غیر رسمی حکومت گوشیدند این نوبت را پدید آورید که بیش از ۹۸ درصد مردم به این قانون رای مثبت دادند. اما ببینیم واقعیت چه بود؟

مقامات مسئول از مدتها پیش از برگزاری رفراندوم تلاش وسیعی برای نشان دادن توده ها به پای صندوق های رای آغاز کرده بودند، انتخاب روزهای محرم نیز برای برگزاری رفراندوم کاملاً حساب شده بود. تبلیغات شبانه روزی حکومت، عوامریبی های تلویزیون و استفاده از رفراندوم مذهبی مردم در روزهای محرم و در آستانه برگزیناری احساسات به اوج خود رسید. بعلاوه رژیم کوشید تا از اوج گیسوسی مبارزات ضد امپریالیستی توده ها نیز برای به تصویب رساندن قانون اساسی بهره برداری کند. گردانندگان تراژدی قانون اساسی مرتباً تلاش می کردند که "پیروزی" مبارزات ضد امپریالیستی دمکراتیک توده ها را همان تصویب قانون اساسی قلمداد کنند.

سخنگویان رسمی و غیر رسمی حکومتی با استفاده از همه امکانات وسیع تبلیغاتی از مساجد و تگایاگرمنه تا تلویزیون و روزنامه ها و تظاهرات و راهبیمایی ها، تلاش کردند این تصور را در توده ها پدید آورند که هر کسی با قانون اساسی مخالف است دشمن مردم است. آنها با اشاعه شعارهایی از قبیل "رای ما آری، نه رای آمریکائی" "بسیا ماده قانون اساسی رای آری می دهیم در نبرد با آمریکا اسلام را باری می دهیم" ترشیدند تا آنجا که نمک است این ترحم را بوجود آورند. کسی که اعتقادات مذهبی دارد باید به قانون اساسی رای مثبت بدهد و یارین که رای به قانون اساسی همان مبارزه ضد امپریالیستی است. اما نتیجه چه شد. همه چیز از جمله سکوت دستگاه های تبلیغاتی دولتی در مورد نتایج رفراندوم، گویای شکست انتظاراتی است که بر آورده نند.

تقریباً نیمی از حوزهای اخذ رای تهران و شهرستان هالزهمان روز اول رای گیری کساد بودند و دیگر نیز مشتری چندانی نداشتند و در شلوغ ترین ساعات روز نیز با اصلاحی در برابر صندوق ها تشکیل نمی شد و با صف ها کوتاه بود و در بر جمعیت ترین شکل آن بیست و شش سی جهل نفر در صف نبودند. در روز دوم رای گیری اکثر حوزه ها مگس می پرانند و در شلوغ ترین قسمت های شهر تهران مثل نازی آباد و امامزاده حسن هر جا صفی تشکیل شده بود، برای خرید بود در رختشویی، نان و تخم مرغ و غیره بود. زندگی عادی مردم جریان داشت و هیچ جنب و جوشی در کنار صندوق ها دیده نمی شد، گوئی اصلاح فراندومی در کار نبود، اما وزارت کشور جمهوری اسلامی در تهران اعلام کرد دو میلیون و سیصد و پنجاه هزار نفر به قانون اساسی رای دادند. اگر این ادعا درست باشد باید در هر دور رای گیری از لحظه آغاز کار صندوق ها تا پایان آن مردم

بقیه در صفحه ۲

هفتاد هزار کشته، صد ها هزار زخمی

هرگز مباد، سازش، هرگز مباد تسلیم

هراران مکر و حربه می خواهد بر مصدر قدرت بنشیند، مصمم هستند که به قیمت پایمال کردن خون شهدا و نابودی تمسرات قیام، حکومت خود را بدین ترتیب ادامه دهند.

قانون اساسی تصویب شد، در مجلس خبرگان راه را برای چه می توان نام نهاد؟ قبل از اشاره به ماهیت ارتجاعی آن که خود به خود رسته را برای وابستگی به سرمایه داری جهانی و رسیدن

به راستی خلق ما با اثار خون خود در جریان قیام چه هدفی را دنبال می کردیم؟ ما باید کمی به عقب برگردیم و به مرور آن ارزش های عانی بپردازیم که در طی قیام مثل درخت های سی مشترک و سوسن در دل حرکت

سازیم و در عمارت گرسند و سبزه عدالت این ارزش ها به عبور و تحملی جوش، شاه روز، سر چریکوی و هر روزی از حشسرد نندین ها مرتب شده به فرمان سرانست. ولی آن هایی که

بقیه در صفحه ۴

در این شماره:

وقایع اخیر تبریز

و نقشه های ضد انقلابی سرمایه داران

در صفحه ۱۱

مستحکم باد پیوند مبارزاتی خلقهای ایران

پیام هیئت نمایندگی خلق کرد

به کنگره شوراهای روستائی ترکمن صحرا

در صفحه ۱۲

جاسوسان ارتش در خدمت

تصفیه نیروهای آگاه و مبارز در آموزش و پرورش

در صفحه ۱۲

گزارشی از مبارزات کارگران کارخانه دکتر عبیدی

کارگران با اتحاد خود

نقشه های کارفرما را نقش بر آب کردند

در صفحه ۶

انقلاب گیسور اکتبر به منزله آغاز و مقدمه انقلابات پرولتری سراسر جهان

لنین از فوریه تا اکتبر

در صفحه ۸

پیام سازمان چریکهای فدائی خلق ایران

به سازمان دانشجویان یسکام به مناسبت ۱۶ آذر روز دانشجو

در صفحه ۷

پیروزیات مبارزات ضد امپریالیستی طبقه کارگر و همه زحمتکشان ایران

نامهای از دهک کتابفروشی های خیابانی به نشریه "کار":

آقای شهردار تهران! از کدام مردم حمایت می کنید؟

آقای این مردم به اصطلاح انقلابی همان شاکبان مورد حمایت شما نیستند؟ در زمان طاغوت می گفتند به زیبایی شهر لطمه می زند و نباید در مسیر مهمانان خارجی بساط پهن باشد و حالا شما می خواهید به نام مردم انقلابی شهر همان شیوه کهنه رابه کار ببرید.

تعب ما در این است که چطور شما با این پشتکار در رژیم گذشته شهردار تهران نشدید. در پایان ماهم به شما اخطار می کنیم که دیگر اجازه نخواهیم داد برای خوشایند مهمانان خارجی و زیبایی شهر فرزندانمان گرسنه بخوابند.

صاحبان بساط، دکمو کتابفروشی های خیابانی های مصدق - آزادی - انقلاب جمهوری اسلامی.

آقای شهردار تهران در روزنامه اطلاعات (دوشنبه ۲۵ آذر ۵۸) خطاب به بساطی های کنسار خیابان و دهک داران می گویند که مردم از شما شکایت کرده و خواستار برجیدن بساطها شده اند و تهدید می کنند که در صورت عدم توجه به اخطار شهرداری، مردم انقلابی شهر و شهرداری تهران ملزم به انجام وظایف قانونی و شرعی خود خواهند شد. باید از آقای شهردار پرسید، این مردمی که شکایت کرده اند آیا همان صاحبان لوکس فروشی های خیابان مصدق و غیره... هستند با مشتریان این بساطها و دهک های کنار خیابانها؟ اگر این شاکبان مشتریان بساطها نیستند و نمی توانند باشند پس شما به حمایت از کدام مردم می خراهد بساطها را به هم بریزید آن هم به کمک مردم انقلابی شهر؟

سرمایه داری وابسته به دست زحمتکشان ملی باید گردد

براقام و اطلاعات مربوط به کلیه قراردادهای کامپیوتری اعم از خرید، اجاره، تعمیر و نگهداری مطرح و سیستم ها و غیره... شده است. در شرایطی که دولت مذاکره با انحصارات را به عنوان راه حل انقلابی جامی زند و طبقه کلیه نیروهای انقلابی و مترقی است که با انشای قراردادهای غارتگرانه مشابه با انحصارات امپریالیستی و ماهیت ضد خلقی این قراردادها با سروانمودن سرسپردگان امپریالیسم، بالغو این قراردادها وطنی کردن و صادره امسوال انحصارات امپریالیستی توسط شوراهای کارگران و کارکنان این موسسات در راه قطع کامل سلطه سیاسی، اقتصادی، نظامی و فرهنگی امپریالیسم گام بردارند.

به جیب انحصارات امپریالیستی سرازیر می گردد. شورای کارکنان... با اعلام این که در عرض ۵ سال استفاده از کامپیوترهای استیجاری موجود در این وزارتخانه ملغی بر مراتب بیشتر از سهمی واقعی آن بابت اجاره به شرکت آی بی ام پرداخت شده است می گوید. "از آنجا که کمیسیون انفورماتیک نخست وزیر در طی ۹ ماه گذشته نه تنها با اقدام ۸۵ درصد کامپیوترهای موجود در اختیار سازمان های دولتی است که متجاوز از ۷۰٪ آنها به صورت استیجاری می باشد. روی هم رفته روزانه بیش از یک میلیون دلار (سالانه نزدیک به ۴۰۰ میلیون دلار) تنها بابت اجاره هزینه تعمیر و نگهداری این کامپیوترها

شورای کارکنان خدمات ماشینی انفورماتیک وزارت آموزش و پرورش در طی بیانیه ای به افتای ماهیت غارتگرانه یکسی از قراردادهای پرداخته است که در دوران حکومت ننگین رژیم پهلوی بر کشور ما تحمیل گشته است و هنوز به قوت خود باقی است. در قسمتی از این بیانیه آمده است که "در کشور ما هم اکنون در حدود ۸۴ دستگاه کامپیوتر موجود دارد... و در حدود ۸۵ درصد کامپیوترهای موجود در اختیار سازمان های دولتی است که متجاوز از ۷۰٪ آنها به صورت استیجاری می باشد. روی هم رفته روزانه بیش از یک میلیون دلار (سالانه نزدیک به ۴۰۰ میلیون دلار) تنها بابت اجاره هزینه تعمیر و نگهداری این کامپیوترها

تحصن کارگران بیکار و مبارزه ضد امپریالیستی

اکنون میسم و آنارشیسم در حرف با هم دشمن اند...

بقیه از صفحه ۱

برضد انقلابی...
بازرگان سازشکار، همسراه
بیزینسی، تو ضد انقلابی
کارگران، اتحاد بر علیه آمریکا
کارگرو زحمتکش دشمن امپریالیسم
سرمایه دار مزدور نوکرا امپریالیسم
کارگرا ایجاد نشه، آمریکا اگر
اخراج نشه، وعده و وعید نسون
نمیته
اقتصاد وابسته عامل هر بیکاری
بحث های شدیدی در گرفت
گرو داران اشرف خواهان
گروگان گرفتن کارمندان وزارت کار
بودند. برای آنها مهم این مسئله
بود که هر طور شده درگیری ایجاد
کنند. با پاسداران ناآگاه، با
کارمندان وزارت کار، با شیشه های
ساختمان، خلاصه با هر چه در
اختیار داشتند، خشم خود را
ظاهر کردند. آنها فارغ از این اندیشه
که جو عمومی ضد امپریالیستی سراسر
کشور را فرا گرفته و ضرورت پیوند
خاص اقتصادی بیکاران با مبارزه
ضد امپریالیستی توده به امسر
حساس و فوری بدل شده بود،
ظاهرا به مانا مورد احتیاج بیکاران
فکرمی کردند و سیاست تحصن
طولانی و همراه باز و خسورد و
گروگان گیری کارمندان را مصرانه
ناشد می نمودند. سات اصولی
در این مورد این بود که کارگران بیکار
می بایستی ضمن راهپیمایی به وزارت
کار، مبارزه با امپریالیسم و مبارزه
برای تامین کار را در شعارهای
خزش به شیوه اصولی تلفیق کرده
و یکجمله
می کردند و پس از رسیدن به
وزارت کار و خواندن قطعنامه ای
حاوی تلفیق ذکر شده، راهپیمایی
خوش رابه سمت سفارت امریکسا
ادامه می دادند و در مقابل سفارت
قطعنامه ای منکی بر ضرورت شرکت
عملی کارگران به ویژه کارگران
بیکار در مبارزه ضد امپریالیستی
نوده ها و ضرورت مبارزه برای
حقوق اردست رفته بیکار صادر
می نمودند. ا طرف دیگر
اگومیسیت های حط به از آنجا که
همواره جنبه اقتصادی مبارزه
کارگران را در مد نظر دارد و از همه

اقتصادی کارگران تاکید می کردند و
برای اینکار حاضر بودند (همچنانکه
با آن موافقت کردند) صرف نظر از
آنکه جو عمومی مبارزاتی جامعه در چه
جهتی سیر کند، کارگران را به تحصن
بی موقع و طولانی مدت بکشانند.
گروه اشرف با این
استدلال که ما به مانا احتیاج داریم،
و باید حرکت کنیم و در کشورهای
نظیر ایران ایجاد تشکیلات
اتحادیه ای برای کارگران ناممکن
می باشد، مایل بودند که پشت هم
حرکت کنند تا حاکمیت را به تنهایی و
باشیوه های غیر علمی بدون تشکل
آگاهانه بیرون تار با سرنگون نمایند.
به همین دلیل با کوشش اصولی
عهده ای که می گویند کارگران
بیکار را پس از بازگشتی حاشه کارگر
در سندیگای مربوطه تشکل سازند
مخالفت می کردند. اینها
با همین درک خرده بورژوازی
خوبی از مبارزه کارگران با "راع
نمایند وزارت کار در روز ۱۴ آبان
بر خورد می کردند. آنها به جای
آن که برای کارگران بیکار توضیح
دهند که مبارزه آنها با طبقه
سرمایه دار است، به چنان برخوردی
با نماینده وزارت کار پرداختند که
گویا دشمن اصلی کارگر این شخص
می باشد. سیستم سرمایه داری
و طبقه سرمایه دار. به همین جهت
جو را چنان متشنج نمودند که
نمانده وزارت کار به باری بحث
جویش بدون کنگ خوردن از خانه
کارگر رفت. روز ۲۱ آبان ساندگان
تصمیم می کردند که برای شنیدن
حوات خود به وزارت کار بروند. آنها
در حالیکه شعاری دادند، به طرف
وزارت کار حرکت کردند. در مقابل
وزارت کار با سادها صمصمن
عقب نشینی نبرانداری هوایی کردند
با وجود این نظاهر کنندگان پس از
گذشتن از زده های وزارت کار وارد
ساحستان سد و منحمن شدند.
سکاران در جریان راهپیمایی
جویش شعارهای زیر را می دادند.
به گفته مارگران، کارگران بیکار،

۲- حق بیمه بیکاری
۳- دفترچه بیمه درمانی برای
کارگران و خانواده آنها
۴- تحویل خانه کارگر
کارگران بیکار در روز ۱۴ مهر در
مقابل وزارت کار جمع شده و برای
مذاکره با وزیر کار (اسپهبدی)،
هیئت نمایندگی متشکل از ۷ نفر
تشکیل دادند. ما وزیر کار از کارگران
خواست که دو هفته بعد مراجعه کنند تا
به آنها جواب دهد. ولی وزیر در
موند مقرر جواب نداد و کارگران
قرار گذاشتند که روز ۵ آبان جلوی
وزارت کار جمع شوند و اگر وزارت کار،
خانه کارگر را تحویل نداد خود به
اشغال خانه کارگر اقدام کنند که این
اقدام روز ۵ آبان انجام می گیرد
در همان روز نام نویسی برای
سندیگای اصناف آغاز می شود. در
تاریخ ۷ آبان ماه به دنبال دعوتی
که شده بود حدود ۱۰۰ نفر در خانه
کارگر جمع شده و پس از خواندن
پیام پشتیبانی کارگران بعضی از
کارخانه ها، قرار می گذارند که ۱۴
آبان برای شنیدن گفته های نماینده
وزارت کار در خانه کارگر جمع شوند.

کوشش های آنها در مذاکره با
مقامات مسئول به نتیجه نرسیده
است، به ناچار به تحصن و
راهپیمایی دست زده اند. آنها
در اکثر موارد از یاری هواداران آگاه
با ناآگاه خویش در این اقدامات
برخورداری بوده اند. از آنجا که
آگاهی سیاسی توده کارگران بیکار
پایین بوده و انحرافات سیاسی-
ایدئولوژیک هواداران ناآگاه آنها
عمیق می باشد، ما شاهد جنبه های
منفی در کنار جنبه های مثبت از نظر
منافع پرولتری در حرکات آنها
می باشیم.
برخورد با جنبه های منفی
ضروری است به ویژه وقتی که
بعضی از حرکات مشخص آنها،
نظیر تحصن در وزارت کار در تاریخ
۲۱ آبان ۵۸، ضربات سیاسی بزرگی
به کارگران بیکار وارد می کند. اتخاذ
سیاست درست مبارزاتی در مورد
دبیلیمه ها و کارگران بیکار لازم است
شناختن ریشه های بیکاری کارگران
و خصوصیات خود کارگران بیکار
است. به همین جهت این موارد
برای کارگران بیکار پیشرو باید
روشن باشد.
اگر توجه کنیم که کارگران بیکار
ریادی وجود دارند که محبورند که
به ماجرا زندگی خویش را نوا ما در
کار مزدوری گردن و دستفروشی و
کار وی زمین بگذرانند، اگر به اس
خصوصیات فشار شدید زندگی و
درک ضعف آنان از مسائل
سیاسی و ضرورت تشکل را بیفزایم
متوجه خواهیم شد چگونه شرایط
ماست فراهم می شود تا حرکات
کارگران بیکار تحت تاثیر انحرافات
سیاسی-ایدئولوژیک گروههایی
نظیر بیکار و متانهم و گروه اشرف
دهفانی به انحراف کشیده شود.
بر پایه جنبش رهنه ای حرکت
کارگران بیکار در ۱۴ مهر به دعوت
کارگران بیکار تهران آغاز شد.
خواست کارگران بیکار عبارت بود از
۱- اتحاد کار بدون سرمایه
امریالیستی.

۱۶ آنچه در این حرکات چه در روز ۱۶
مهر شورای روشنگری از بالا
درست شده "اتحادیه سراسری
کارگران ایران" روز ۲۴ مهر
به دعوت اگومیسیت ها تحت
عنوان کارگران بیکار تهران در
مقابل وزارت کار تجمع صورت
می گیرد. درک خرده بورژوازی
اسس دوستان از مبارزات
کارگری پس از بازگشتی
خانه کارگر در ۵ آبان در محاضرات
آن روز آسکار تریان می شود. این
محاضرات نشان داد که بیولتاریسی
ایران ناچه حدسار مند تشکل و
آگاهی سیاسی-ایدئولوژیک است
ولی برخورد دوستان اگومیسیت و
حباند سان طرفدار اشرف فرسنگها
از این سار مرم بیولتاریسی ایران به
دور است اگومیسیت های حط ۳
و در این آنها بیکار فقط درخواست

۴۸ ساعت کار طاقت فرسا در کارخانه ها باید به ۴ ساعت تقلیل یابد